

Диканàря – Ич., Ю 5, рид, от диал. *диканар* ‘майстор на дикани’ (Жеков 2011: 95).

Дикàнята – Кал., от съд. док., 1906 г.

Дикилè таш – 1. Гр., С 4, билно пасище, на което има побит камък; 2. Ич., СЗ 4; 3. Рак., З 4,5, от *dikili taş* ‘изправен камък’; граничен знак.

Дик йол – 1. Зл.в., СЗ 3,5, стръмен път към *Баи баир*; 2. Гав., СЗ 1,5, ДИ: *Диколу*, стръмни планински пътеки, от тур. *dik yol* ‘стръмен път’

Дик йолу – Б., С 1.

Диков каяк – Ск., СЗ 1,8, вер. от ЛИ и *kayalık* ‘каменисто място’.

Диколу – Гав., вж. *Дик йолу*.

Дико тепè – Ич., СЗ 1,8.

Дик тарла – Б.п., С 2,5, пасище, от тур. изр. *дик тарла* ‘стръмна нива’.

Дик тепè – 1. Ник., С 2,5; 2. Ков., ЮИ 3,5, възвишение. ДИ: *Гит тепè*; 3. Сл., С 4, стръмен рид. ДИ: *Черèшата*; 4. Стр., ЮИ 3, гористо стръмно възвишение; 5. Чок., С 2, стръмен баир, обрасъл с драки.

Димирджилййски път – Кр., СЗ, стар път от с. Крушаре до с. Камен (*Демирджилйй*).

Димитрова поляна – М.Ч., С 6, поляна в планинска гора, някога собственост на *Димитър*.

Димитров кайнак – Стр., С 4, извор до *Димитрова поляна*.

Димка – Кал., С 5, склон с поляна край Калояновска река. Тук се изгубила някоя си *Димка*.

Димовата мйна – Б., СЗ 1,5, дол в подножието на скалисто възвишение. Тук, по предание, овчарят *Димо* открил каменни въглища (ГХХ).

Димови нйви – Глш., СЗ 2,1, обработваема земя, от ЛИ.

Димови нйвища – Ич., Ю 4, ниви.

Димов кладенец – Г.Ал., ЮЗ 4, кладенец, изкопан от местен човек – *дядо Димо*.

Димов мост – Др., ЮИ, стар мост по пътя за м. *Белчовец*.

Димово пладнйще – Чок.

Димовска махала – Б., ЮЗ 2, стара махала в с. Бяла, от ЛИ.

Димурджълàр₁ – име на с. Камен в осм. док. от 1709 г. (Стойков 1959: 414).

Димурджълàр₂ – И, име на село (с. Камен или друго до него) в осм. док.

Дйшподàк гьолю – Тв., от рум. вл., от тур. – осена до блатото.

До азмàка – Ор., 3, обработваема земя.

Доан бурун – Б., СИ 5, залесен връх, от тур. изр. *doğan* ‘сокол’ и *бурун* ‘нос’.

Доанджà – Топ., ЮИ 2,5.

До àрка – Зап., С, обработваема земя до канала (арка) за водениците.

До арманлòка – Ков., С 1, обработваема земя до стар харман.

До аязмата – Сам., ЮИ 0,8, земи край *аязмото*.